

KRIVNJA

Danski triler, 2018. 85*

Gustav Moller

ISKUPLJENJE OD GRIJEHOVA CIVILIZACIJE. ČOVJEK JE ČOVJEKU VUK?

Meni to ne drži vodu. Vuk je lijepa, plemenita, hrabra životinja koja napada kad je gladna, koja čuva članove čopora... Zato ovu premisu zamjenjujem s ČOVJEK JE ČOVJEKU SVE MANJE ČOVJEK...

U ovoj našoj crnoj današnjici, vremenu otuđenja, bijega u droge, pucanja brakova, psihičkih lomova nastaje priča o čovjeku, policajcu, ostavljenom suprugu, iznevjerenom od društva, od sebe.

Zadnji tjedan odrađivanja u hitnoj službi 112 dok mu traje suspenzija s policijske dužnosti. Stresan privremeni posao radi profesionalno, hladno dok mu u zadnje minute radnog vremena ne uleti priča o kidnapiranoj ženi. Ulazi u potragu strašću dobrog policajca a činjenica da su u svemu uključena i djeca otete daje njemu i nama dodatni impuls.

Jedan akter, niz nevidljivih sugovornika, soba od deset kvadrata, ekran kompjutera, slušalice, mobitel i crveno signalno svjetlo koje pulsira poput srca daju život cijeloj priči. To je sve što je mladom režiseru bilo potrebno da svojim dugometražnim prvijencem zalijepi nas za stolac i održi bez daha svih 85 minuta. Predstavljen kao triler, potkožen s puno dramskih finesa. Kroz dramsku priču prisjećamo se Otela, Antigone, Edipa... Grčke tragedije se pretaču u tragediju društva koje odumire, pojedinca koji nestaje pod egzistencijalnim i moralnim teretima.

Krivnja se cijelo vrijeme naslućuje ali ne priznaje do trenutka kad pokušava spasiti drugog krivca iz ponora ludila i krivnje.

Kamera krupnog kadra prati lik i njegovu transformaciju od korektnog, suzdržanog službenika na telefonskoj liniji 112, do grčevitog borca za život, sad znamo, baš radi života koji on sam kao policajac može ili mora nekome oduzeti.

Kritika je to društva, ne samo sjevernjačkog mentaliteta, ta hladnoća se spustila i u naše podneblje a s njom i svi problemi koji nosi naše civilizirano-autodestruktivno društvo. Sami smo unatoč ljudima oko nas. Pucamo po šavovima i linija između života i smrti postaje sve tanja.

ČOVJEK JE ČOVJEKU SVE MANJE ČOVJEK i to je naša kolektivna KRIVNJA...